ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ
Ταχ. Γραφείο ΚΕΜΠΑΘ
Αριθμός Άδειας 3886
PRESS POST X+7 PRESS POST
ΕΛΤΑ Hellenic Post
ΚΩΔΙΚΟΣ: 013997

# Η ΚΕΡΑΣΙΑ

ΤΡΙΜΗΝΗ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΚΕΡΑΣΙΩΤΩΝ ΔΩΡΙΔΑΣ — ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ 8 - 105 59 ΑΘΗΝΑ — ΤΗΛ. 210 3234288 - FAX: 210 3232504

ΕΤΟΣ 24ο | ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 126 | ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ - ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ - ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2016 | ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ € 0,90

## Στις μέρες μας, το ενδιαφέρον για το χωριό μας τείνει δυστυχώς να εκμηδενιστεί

*του Κώστα Χάρη*

**Αυτή η κρίση δυστυχώς δε είναι υπερβολική. Για επαλήθευσή της θα αναφερθώ σε δύο μόνο παραδείγματα, παρότι μπορεί κανείς να απαριθμήσει πολλά.**

**Πρώτο παράδειγμα:**

Η εφημερίδα του Συλλόγου, το κύριο μέσο επικοινωνίας των απανταχού Κερασιωτών μόλις και μετά βίας εκδίδεται και κυκλοφορεί. Κι αυτό χάρη στο φιλότιμο του συγχωριανού μας Φώτη Βρέττα, ο οποίος διαθέτει τον κόπο, πολλές φορές και τα υλικά της έκδοσης. Τα ταχυδρομικά έξοδα αποστολής μερικές φορές εξοικονομούνται, από ειδικές μικροπροσφορές ενός μικρού αριθμού μελών του Συλλόγου και συμπτωματικά από καμιά σοβαρότερη ατομική προσφορά. Συνήθως συμπληρώνονται με έρανο μεταξύ των μελών του Δ. Σ.

Βιώνουμε μια οικονομική κρίση. Αυτό ωστόσο δεν μετράει για τα μικρο-ποσά που απαιτεί η συνδρομή μας για την εφημερίδα, τα οποία διαθέτει σχεδόν το σύνολο των μελών του Συλλόγου. Ένα ποσοστό, μάλιστα συγχωριανών μας σίγουρα είναι και σήμερα σε οικονομική κατάσταση που επιτρέπει, άλλος περισσότερο κι άλλος λιγότερο, να προσφέρει κάποιο ποσό που θα μπορούσε ο Σύλλογος να το διαθέτει κάθε φορά για ένα από τα πολλά έργα που έχει ανάγκη το χωριό.

Παλιότερα και ιδίως στις πρώτες δεκαετίες της ζωής του, ο Σύλλογος, παρότι η οικονομική κατάσταση, γενικά τότε, δεν ήταν καθόλου καλύτερη, φρόντισε και κάλυψε έναν σημαντικό αριθμό σοβαρών αναγκών του χωριού. Θα αναφερθώ στις σημαντικότερες:

α) Μόλις τρεις μήνες μετά τη σύστασή του, με την έκρηξη του πολέμου και την έναρξη των εχθροπραξιών στα αλβανικά βουνά, ο Σύλλογος έσπευσε και ετοίμασε δέματα για καθένα από τους στρατευμένους Κερασιώτες που πολεμούσαν στο μέτωπο. Δέματα με πλούσιο περιεχόμενο και προπαντός με μάλλινα ρούχα (φανέλες, πουλόβερ, κάλτσες, γάντια), για να προφυλαχτούν από κρυοπαγήματα τον άθλιο εκείνο χειμώνα, εξαιτίας των οποίων πολλοί στρατιώτες της πρώτης γραμμής άλλοι πέθαναν κι άλλοι κατέληξαν ανάπηροι.

β) Λίγο αργότερα, για να καλυφτεί η σοβαρή έλλειψη πλατείας του χωριού, ο Σύλλογος κινητοποιήθηκε, συνέλεξε χρήματα και αγόρασε τους κήπους εκεί που είναι τώρα η πλατεία, κι έτσι το χωριό απέκτησε επιτέλους πλατεία, χωρίς την οποία δε νοείται αρτιωμένη ύπαρξη χωριού.

γ) Δέκα χρόνια αργότερα, με πρωτοστάτη το Σύλλογο και με τη συμπαράσταση και βοήθεια όλων των Κερασιωτών οικοδομήθηκε **η σημερινή κεντρική εκκλησία του χωριού**, η οποία πριν ήταν στον «Κείθε μαχαλά», στη θέση που είναι τώρα το μικρό εκκλησάκι του «Αϊ-Γιώργη».

δ) Αργότερα, ύστερα και από μια κρίση συνοχής του σώματος των μελών του (αυτά πρέπει να τα ξεχνάμε, να τα ξορκίζουμε και να τα στέλνουμε στον αγύριστο), ο Σύλλογος δραστηριοποιήθηκε και πάλι.

Μέλη του από τον κύκλο συγγενών του καταγόμενου από την Κερασιά Ελληνο-Καναδού Γιάννη Ηλ. Χάρη, παρακίνησαν τον τελευταίο να διαθέσει ένα ποσό «από τα περισσεύματα των υπαρχόντων του», προκειμένου να χρηματοδοτηθούν ορισμένα έργα του χωριού, από το οποίο εκείνος είχε ξενιτευτεί όταν ήταν 12 ετών παιδί. Ο Γιάννης Χάρης ανταποκρίθηκε γενναιόδωρα στην έκκληση αυτή, με την αποστολή ενός σημαντικού χρηματικού ποσού. Με τα χρήματα αυτά οικοδομήθηκε ο υπάρχων - παροπλισμένος τώρα ξενώνας - στο χωριό, αγοράστηκαν άνετα γραφεία του συλλόγου στην Αθήνα και διατέθηκαν άλλα μικρότερα ποσά για διάφορες ανάγκες του χωριού.

Στα χρόνια που ακολούθησαν, ο Σύλλογος συνέχισε τη συμπαράστασή του στις ανάγκες του χωριού, αλλά με ενδιαφέρον σταδιακά μειούμενο. Έτσι, στα τελευταία χρόνια

*Συνέχεια στη σελ. 3*

## ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΠΗ ΤΗΣ ΠΙΤΑΣ

Ο **Σύλλογος Κερασιωτών Δωρίδος**, όπως κάθε χρόνο, έτσι και φέτος διοργανώνει την κοπή της Πρωτοχρονιάτικης πίτας.

Η εκδήλωση **μαζί με συνεστίαση** θα γίνει την **29η Ιανουαρίου ημέρα Κυριακή και ώρα 12 το μεσημέρι** μέχρι όσο κρατήσει το γλέντι, στην οικογενειακή ταβέρνα και αίθουσα εκδηλώσεων **"ΖΥΓΟΣ"** Λεωφ. Πάρνηθος 383 ( Πάρνηθα) Τηλ. 210 2464839, 6906431447

**Το πρόγραμμα περιλαμβάνει:**

Ποτό κατά την είσοδο, Πρώτο πιάτο, Κοπή πίτας και Αγιασμός, Δεύτερο πιάτο και μεζέδες, Κρασί - αναψυκτικά, Μουσική και χορό, Φρούτο

***Και όλα αυτά μόνο με 20 ευρώ το άτομο.***

Παρακαλείσθε όπως επιβεβαιώσετε μέχρι τις 20 Ιανουαρίου την συμμετοχή σας στα τηλέφωνα **6946 452221 & 6974 886130** για να μπορέσουμε να απαντήσουμε στους υπευθύνους της ταβέρνας για την οργάνωση της.

*Επίσης παρακαλούνται όσα παιδιά θέλουν να συμμετάσχουν στο χορευτικό του Συλλόγου να δηλώσουν τη συμμετοχή τους στα ως άνω τηλέφωνα*

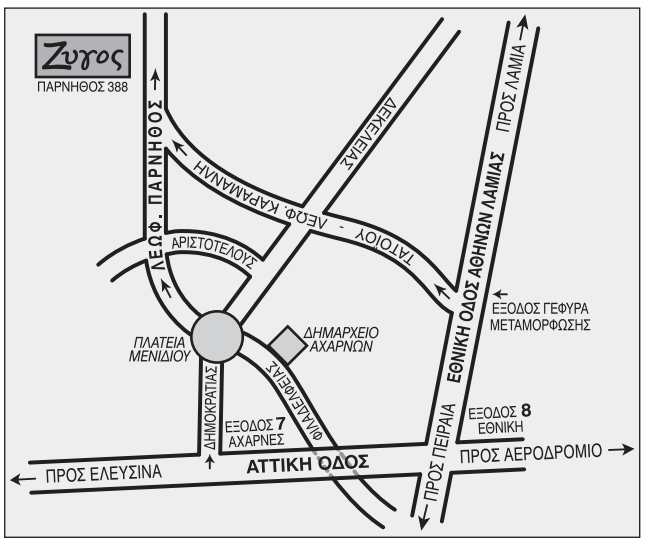


## ΤΖΩΡΤΖΗΣ ΚΡΙΚΟΣ

### 17.9.22 - 19.10.16

Ο Τζώρτζης Κρίκος, ο δεύτερος γιος του Αλεξίου και της Ελένης Κρίκου, γεννήθηκε το 1922 στο Παλαιό Φάληρο.

Σύμφωνα με την επιθυμία του οδοντιάτρου πατέρα του, το 1946 διέκοψε τις σπουδές του στη Ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών για να σπουδάσει οδοντιατρική στην Αμερική και το 1949 πήρε το πτυχίο του από το Πανεπιστήμιο της Πεννσυλβανίας. Τον ίδιο χρόνο παντρεύτηκε την Ασπασία Μανώνη με την οποία έμελλε να αποκτήσει τρία παιδιά: την Ελένη, την Αλεξάνδρα και τον Αλέξη.

Απο το 1949 έως το 1954 έκανε τη θητεία του στον Αμερικανικό Στρατό, υπηρετώντας ως λοχαγός με τα στρατεύματα Κατοχής στη Νυρεμβέργη. Επιστρέφοντας στην Αμερική, συνέχισε τις σπουδές του στο Πανεπιστήμιο του Rochester, όπου και υποστήριξε με επιτυχία τη διδακτορική του διατριβή.

Διεθνούς φήμης στον κλάδο του, δίδαξε στα Πανεπιστήμια της Πεννσυλβανίας (1958-68) και του Colorado (1968-1991). Υπήρξε από τα ιδρυτικά μέλη της Οδοντιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου του Colorado και διετέλεσε όχι μόνο καθηγητής Παθοβιολογίας Στόματος, αλλά επίσης διευθυντής του Τμήματος. Ακόμη και μετά τη συνταξιοδότησή του, εξακολούθησε να ασχολείται ενεργά με την έρευνα. Κατά το ακαδημαϊκό έτος 1980-81 δίδαξε, ως επισκέπτης καθηγητής, στην Οδοντιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών από το οποίο του απονεμήθηκε ο τίτλος του επίτιμου διδάκτορα (1981). Καθ' όλη τη διάρκεια της καριέρας του προσέφερε απλόχερα τη βοήθειά του σε όσους νέους Έλληνες συναδέλφους τη ζήτησαν.

Ο Τζώρτζης Κρίκος έζησε τα εβδομήντα από τα ενενηντατέσσερά του χρόνια στην Αμερική και υπήρξε ένας καλός Αμερικανός πολίτης. Όμως η αγάπη του για την Ελλάδα έμεινε βαθιά ριζωμένη μέσα του. Μαζί και η αγάπη του για το χωριό, όπου πέρασε τα καλοκαίρια της παιδικής και εφηβικής του ζωής. Ως το τέλος, περίμενε την Κερασιά και τη διάβαζε με αμείωτο ενδιαφέρον.

Η τελευταία φορά που μίλησα μαζί του - μια μακριά, σχεδόν δίωρη, κουβέντα - ήταν ένα μήνα προτού πεθάνει. Και για μια ακόμη φορά η συζήτηση περιστράφηκε γύρω από τα ίδια θέματα: πώς είναι τα πράγματα στην Ελλάδα; πώς βλέπω το μέλλον; ξει ο τάδε; τι κάνουν τα παιδιά του δείνα; ποιους από τους συγγενείς βλέπω; ποιους είδα τελευταία; τι νέα από το χωριό; λειτουργεί τώρα ο ξενώνας; (Ας μην ξεχνάμε πως με τον αδελφό του, τον Απόστολο, είχαν δωρίσει το πατρικό τους σπίτι για χτιστεί εκεί ο ξενώνας, που οικοδομήθηκε με δωρεά του αείμνηστου Ιωάννη Χάρη). Αυτή η αγάπη και αυτή η νοσταλγία τον έκαναν να γίνει ένα από τα ιδρυτικά μέλη της Ελληνοαμερικανικής Πολιτιστικής Εταιρείας του Colorado και του Συλλόγου Ρουμελιωτών του Colorado. Λίγες μέρες μετά το θάνατό του, κοιτάζοντας στο ίντερνετ, όπως κάνει κανείς σε τέτοιες περιπτώσεις, έπεσα πάνω σ' ένα σύντομο βιογραφικό σημείωμα στ' αγγλικά που είχε συντάξει ο ίδιος. Με κάποια έκπληξη είδα ότι ως υπηκοότητα έδινε μόνο την Ελληνική - κι ας είχε διπλή, κι ας ήταν Αμερικανός υπήκοος από τη στιγμή που γεννήθηκε.

*Με τους γονείς του και τον Γιώργο τον Παπαντωνίου (Μπούκουρη, 1939)*

Για πολλούς και ποικίλους λόγους δεν ερχόταν στην Ελλάδα ταχτικά· κάθε φορά που ερχόταν

*Συνέχεια στη σελ. 3*

## ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

### ΣΕ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

# ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΣΗΜΟ

## Δ. Δ. ΚΕΡΑΣΙΑΣ

### ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

ΠΡΟΣΟΧΗ !!! επανελειμένως έχουμε γράψει για το θέμα του νεκροταφείου οτι πρέπει να δηλωθούν τα μνήματα. Αλλά κανείς δεν έχει ενδιαφερθεί.

Η παράταση που έχουμε πάρει είναι μη νόμιμη έφτασε ο κόμπος στο χτένι.

Το αργότερο μέχρι το Μάιο πρέπει να έχουν δηλωθεί τα μνήματα που δεν διακρίνονται.

Δεν θα υπάρξει άλλη ειδοποίηση.

***Ο πρόεδρος***
***Νικηφόρος Γκάνος***

## ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΗΡΙΑ

Πραγματοποιήθηκαν το πρωί του Σαββάτου 21 Αυγούστου 2016 τα Αποκαλυπτήρια Μνημείου στο Διάσελο της Γραμμένης Οξυάς σε ανάμνηση της Νικηφόρου Μάχης κατά των Τούρκων στις 23 Σεπτεμβρίου 1828, που καθόρισε τα σύνορα της Ελλάδας.

Στις 23 Σεπτεμβρίου 1828, στη θέση Ρίπα έγινε η μάχη της Γραμμένης Οξυάς, όπου ο τουρκικός στρατός νικήθηκε από τους λιγοστούς αλλά με ατσάλινη ψυχή Ελληνες και υποχώρησε πρός το τελευταίο διάσελο της Κειθερίπας, όπου το μέρος προς τη Γραμμένη Οξυά είναι δύσβατο και απότομο. Βλέποντας οι τούρκοι αρχηγοί μετά από πολλές προσπάθειες, οτι είναι αδύνατο να προχωρήσουν, εγκατέλειψαν το χώρο και ντροπιασμένοι επέστρεψαν στο Γαρδίκι, αφού απώλεσαν στο πεδίο της μάχης περί τους 100 νεκρούς στρατιώτες.

20-8-2016 Αποκαλυπτήρια μνημείου Ηρώων το 1828 στη θέση ράχη Γραμμένης Οξυάς, και κατάθεση στεφάνου από τον πρόεδρο Κερασιάς Νικηφόρο Γκάνο!

## Κωνσταντίνος Πίτσιος

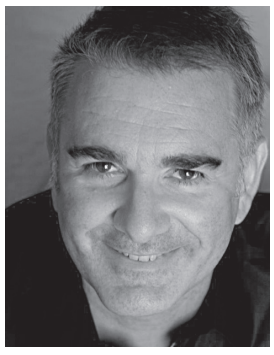

Με χαρά πληροφορηθήκαμε πως ο συγχωριανός μας **Κωνσταντίνος Πίτσιος** διορίστηκε στην Ιατρική Σχολή του κρατικού Πανεπιστημίου Κύπρου, να διδάσκει το μάθημα της Φυσιολογίας και της Ανοσολογίας σε βαθμίδα αντίστοιχη του Λέκτορα. Στην εκλογή του έπαιξε καθοριστικό ρόλο το ερευνητικό του έργο αλλά και η εκπαιδευτική του προϋπηρεσία στη Σχολή Διαιτολογίας-Διατροφής του Χαροκόπειου Πανεπιστημίου, όπου δίδασκε Παθοφυσιολογία ως επιστημονικός συνεργάτης. Πρόσφατα μάλιστα μεταπτυχιακή του φοιτήτρια βραβεύτηκε για την έρευνα που διεξήγαγαν σε τροφικές πρωτεΐνες.

Ο Κωνσταντίνος θα συνεχίσει το κλινικό του ρόλο ως Αλλεργιολόγος, τόσο στη Λευκωσία όσο και στην Αθήνα, αλλά μειώνοντας το ωράριο λειτουργίας του ιατρείου του σε μια ημέρα ανά εβδομάδα.

**Ο Σύλλογος Κερασιωτών τον συγχαίρει θερμά για τα νέα του καθήκοντα και του ευχόμαστε σύντομα να τον δούμε Καθηγητή.**

# ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ

## Θεώρηση Δελτίων Μετακίνησης ΑμεΑ για το έτος 2017

Η Γενική Δ/νση Δημόσιας Υγείας & Κοινωνικής Μέριμνας της Περιφέρεια Στερεάς Ελλάδας ενημερώνει τους ενδιαφερόμενους ότι σύμφωνα με την αριθμ. Δ24 α/ΓΠοικ56479/1308/6-12-2016 διευκρινιστική εγκύκλιο του Υπουργείου Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης & Κοινωνικής Αλληλεγγύης, η θεώρηση των Δελτίων Μετακίνησης ΑμεΑ για το έτος 2016 αρχίζει στις 12-12-2016 και λήγει στις 31-01-2017

Η θεώρηση θα πραγματοποιείται τις εργάσιμες ημέρες, από 9:00 έως 14:30 στα γραφεία των Δ/νσεων Δημόσιας Υγείας και Κοινωνικής Μέριμνας των Περιφερειακών Ενοτήτων και στα Κέντρα Εξυπηρέτησης Πολιτών (Κ.Ε.Π) των Δήμων

## Σε εγρήγορση οι Κτηνιατρικές Υπηρεσίες της Περιφέρειας λόγω της Έξαρσης της Γρίπης των Πτηνών στην Ευρώπη

• Εφαρμογή κατάλληλων συστημάτων προστασίας των εκμεταλλεύσεών, προκειμένου να αποτρέπεται η επαφή των εκτρεφόμενων πουλερικών με τα άγρια πτηνά, με τη χρήση κατάλληλων προστατευτικών μεταλλικών ή από άλλο υλικό κατασκευασμένων δικτυών με μικρό άνοιγμα, ή άλλων μέσων που θα επιτυγχάνουν αυτό το σκοπό.

• Διατήρηση χωριστά, τυχόν, εκτρεφόμενων παπιών και χήνων των εκμεταλλεύσεών από τα άλλα είδη εκτρεφόμενων πουλερικών .

• Περιορισμός στις μετακινήσεις πουλερικών, άλλων πτηνών, οχημάτων και ατόμων στο εσωτερικό και μεταξύ των εκμεταλλεύσεων.

• Προστασία των εγκαταστάσεων παρασκευής ζωοτροφών καθώς και των συστημάτων παροχής τροφής και νερού από τυχόν προσεγγίσεις αγρίων πτηνών και άλλων ζώων (ποντίκια).

• Απαγόρευση χρήσης πόσιμου νερού για τα εκτρεφόμενα πουλερικά, όταν αυτό προέρχεται από εξωτερικές δεξαμενές στις οποίες υπάρχει πρόσβαση σε άγρια πτηνά.

• Ύπαρξη συστημάτων απολύμανσης για τα εισερχόμενα και εξερχόμενα οχήματα στις εισόδους των εκμεταλλεύσεών τους, και λεκάνες απολύμανσης στις εισόδους των κτιρίων με απολυμαντικό υγρό, που θα ανανεώνεται κάθε 24ωρο

• Εφαρμογή συστήματος έγκαιρης ανίχνευσης της γρίπης των πτηνών με καθημερινή παρατήρηση και καθημερινή καταγραφή σε ειδικό βιβλίο

**«Η ΚΕΡΑΣΙΑ»**
**ΤΡΙΜΗΝΗ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΚΕΡΑΣΙΩΤΩΝ ΔΩΡΙΔΑΣ**
Ιδιοκτήτης
**ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΕΡΑΣΙΩΤΩΝ ΔΩΡΙΔΑΣ**
Αριστείδου 8 - 105 59 Αθήνα
Τηλ.: 210 3234288 / Fax: 210 3232504
Εκδότης-Διευθυντής
**Βασίλειος Αλεξόπουλος**
Κανδάνου 3 - 115 26 Αθήνα /Τηλ.: 210 6927920
Συντάσεται από Τριμελή Επιτροπή:
**Παύλος Θ. Αναγνωστόπουλος**
**Ιωάννης Δημάκας**
**Φώτης Βρέττας**
Επιμέλεια Έκδοσης:**Ελευθέριος Βρέττας**
e-mail: vrettaslefteris@gmail.com

Το Δ. Σ. του Συλλόγου και
«η Κερασιά»
σας εύχονται
Καλά Χριστούγεννα και
Ευτυχισμένο το 2017.
Υγεία, Αγάπη και Ειρήνη
σε όλο τον κόσμο!

## ΑΤΕΛΕΣΦΟΡΗ ΠΡΟΣΔΟΚΙΑ

Το θάρρος για να εκφράσω κάποιες σκέψεις μου το έδωσε η καταγωγή μου από την Κερασιά, το μικρό χωριό της Δωρίδας, το σκαρφαλωμένο στα Βαρδούσια βουνά, με τα πανύψηλα έλατα και τις φυσικές υδάτινες πηγές, το φτωχό ανέκαθεν σε γεωργικά και κτηνοτροφικά προϊόντα.

Οι δύσκολες αυτές συνθήκες διαβίωσης οδήγησαν αρκετούς κατοίκους να αναζητήσουν καινούργιους ορίζοντες που θα τους εξασφάλιζαν αξιοπρεπέστερη ζωή είτε εντός Ελλάδας είτε στο εξωτερικό. Στις αρχές του 20ου αιώνα οι χώρες που προσφέρονταν εκτός Ελλάδας ήταν η Αμερική, ο Καναδάς, η Αυστραλία, χώρες μεγάλες και πλούσιες που ζητούσαν εργατικά χέρια. Και αυτή την τάση την ενίσχυσαν οι μεγάλοι πολέμοι του 20ου αιώνα.

Αυτά γενικά στάθηκαν πόλος έλξης για πολλούς Κερασιώτες, που ένιωθαν ότι φεύγοντας από το χωριό θα μπορούσε η ζωή τους να αλλάξει όψη. Κι έτσι έγινε. Δημιούργησαν συνθήκες καλύτερες όμως η εικόνα του μικρού χωριού ήταν αποτυπωμένη βαθιά μέσα στην ψυχή τους. Ζούσαν με τη νοσταλγία του.

Αφορμή για να εκφράσω και ταυτόχρονα να ολοκληρώσω τις σκέψεις μου, ήταν μια παλιά φωτογραφία μου που παρουσίαζε ένα κτίριο ψηλό στο κέντρο του χωριού με την πινακίδα **"Ξενώνας Ειρήνη"** που είχε στόχο να χρησιμεύει ως κατάλυμα στους διαφόρους φίλους, επισκέπτες, του χωριού.

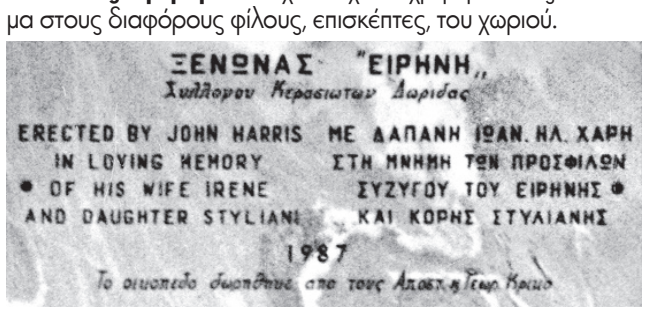


Την ιδέα αυτή, ως γνωστό, την υλοποίησαν τρεις Κερασιώτες μετανάστες, ο Γιάννης Χάρης και οι Απόστολος & Γεώργιος Κρίκος, ο πρώτος διέθεσε τη δωρεά (στη μνήμη της γυναίκας του και της κόρης του) οι δεύτεροι διέθεσαν το οικόπεδο. Το όνειρο υλοποιήθηκε το 1987 όπως αναφέρει η πινακίδα του **"Ξενώνας Ειρήνη".**

Η χειρονομία τους χαιρετίστηκε με ενθουσιασμό και ευγνωμοσύνη, όπως ταίριαζε. Όμως τα χρόνια πέρασαν, ο πρώτος ενθουσιασμός και το ενδιαφέρον εξατμίστηκαν και βρισκόμαστε σήμερα στο 2016 με τον υποτιθέμενο "Ξενώνα" σε πλήρη εγκατάλειψη και αδιαφορία για την περαιτέρω τύχη του.

Τελειώνοντας αυτό το δημοσίευμα ας μου επιτρέψουν, η κοινότητα και ο Σύλλογος, να εκφράσω την ταπεινή μου άποψη που είναι: «Να δραστηροποιηθούν οι υπεύθυνοι προς διάφορες κατευθύνσεις για την εξεύρεση κονδυλίων, ώστε να ολοκληρωθεί και να λειτουργήσει προς όφελος του χωριού ο Ξενώνας»....Κάπου θα υπάρχει λύση.

**Σας ευχαριστώ Τζένη Καλογήρου-Χατζηαθανασιάδου**

## Ο στενός φίλος μου Τζώρτζης

Για τον Τζώρτζη τον Κρίκο που χάσαμε τελευταία δεν θ΄ αναφερθώ στην επιστημονική του επίδοση και τις διακρίσεις που είναι τόσο πλούσιες, καθ΄ όσον η ανηψιά του Κατερίνα αναφέρεται σ΄όλα αυτά. Ήτο πράγματι ο Τζώρτζης ένας τέλειος επιστήμονας, οικογενειάρχης και πατριώτης που υπερηφανεύετο που ήτο Έλληνας, ένας Λεβέντης μ΄ όλη τη σημασία της λέξεως. Εγώ θ΄ αναφερθώ περισσότερο στα βιώματά του που είχαν σημαδεύσει τα παιδικά του χρόνια και εξ΄ αυτού τη μεγάλη αγάπη του για την Κερασιά.

Με τον Τζώρτζη, αν και με περνούσε λίγα χρόνια, λόγω της συγγένειας και των στενών οικογενειακών σχέσεων μεγαλώσαμε μαζί, και πηγαίναμε στο ίδιο Γυμνάσιο του Π. Φαλήρου για μερικά χρόνια. Η επαφή μας ήταν στενή όλα τα χρόνια κι εδώ και στην Αμερική και συχνά τηλεφωνικώς.

Τ΄ αδέλφια Απόστολος (Τόλης) και Γιώργος (Τζώρτζης) η μητέρα τους Κα Ελένη και μια δασκάλα των αγγλικών κάνανε τις θερινές διακοπές τους για 1,5 - 2 μήνες στην Κερασιά, και πολλές φορές ερχότανε και ο πατέρας τους Αλέξης για 2-3 εβδομάδες. Ζυμωθήκαμε όλοι και είδαμε από κοντά τη ζωή του χωριανού αγρότη και τσοπάνη. Γνωρίσαμε τις ασχολίες τους, τη σκληρή δουλειά στα χωράφια και την φροντίδα των ζώων (γίδια - πρόβατα - γαϊδούρια - μουλάρια - σκυλιά - κότες).

Καβαλικέψαμε πολλές φορές Μουλάρια (7 ώρες Λιδωρίκι-Κερασιά) λόγω απεργίας μεταφορικών μέσων...

Στο σχεδόν καθημερινό πρόγραμμα ήταν η απογευματινή επίσκεψη στις πηγές Άνω - Κάτω Μπούκουρη με το δρόμο ανάμεσα στο πανέμορφο δάσος και δίπλα στ' αυλάκι που έφερνε το νερό απ' τις πηγές στο χωριό και μερικά λουκούμια στη τσέπη για κατανάλωση στην Άνω Μπούκουρη.

Το απόγευμα στην Πάδη μεγάλη συγκέντρωσις της νεολαίας με πολλά και διάφορα παιγνίδια και αθλοπαιδιές.

*Συνέχεια στη σελ. 3*

## ΤΖΩΡΤΖΗΣ ΚΡΙΚΟΣ (17.9.22 - 19.10.16)

*Συνέχεια από σελ. 1*

όμως έδινε την εντύπωση πως δεν είχε φύγει ποτέ. Η ίδια αμεσότητα πάντα, καμία ξενική προφορά, κανένα πρόβλημα με τις ώρες του φαγητού, κανένα ξάφνιασμα. Όχι, εδώ παρασύρθηκα λίγο από τη γενική αλήθεια των όσων έλεγα γιατί στην πραγματικότητα υπήρχε κάτι που τον ξάφνιαζε: η ευζωία που έβλεπε γύρω του - ταβέρνες, μπουζούκια, δύο και παραπάνων αυτοκίνητα ανά οικογένεια, ταξίδια, σπίτι και εξοχικό, πισίνες ενώ η θάλασσα ήταν δίπλα μας... Ήταν η εποχή που δέναμε τα σκυλιά με τα λουκάνικα. Αυτός ήταν ένας τρόπος ζωής που του ίδιου του ήταν άγνωστος και, επί πλέον, δεν καταλάβαινε σε ποιες βάσεις στηριζόταν. Μισο - αστεία, μισο - σοβαρά, μας αποκαλούσε «ευδαιμονιζόμενους» και, όπως αποδείχτηκε, είχε δίκιο. Όχι πως κι εκείνος δεν αγαπούσε το καλό φαΐ, το καλό κρασί ή το καλό ντύσιμο, μα ήταν πιο μετρημένος και πολύ απλός. Αγαπούσε ακόμα τα βουνά, τη θάλασσα και την καλή παρέα. Κάθε φορά που ερχόταν, ανέβαινε στο χωριό· τις τελευταίες φορές, πήγαινε και στην καινούργια του αγάπη, τη Μυτιλήνη. Κάθε φορά που ερχόταν έβλεπε όσους περισσότερους συγγενείς και παλιούς φίλους προλάβαινε να δει. Και τότε ήταν στο στοιχείο του. Θυμόταν τους πάντες και τα πάντα, μοιραζόταν αναμνήσεις και αστεία, γελούσε μ' εκείνο το χαρακτηριστικό και μεταδοτικό του γέλιο και ζητούσε να μάθει τα νεότερα.

*Με τα τέσσερα εγγόνια του (Denver, 2012)*

Λεβεντάνθρωπος κι αρχοντάνθρωπος, ο Τζώρτζης Κρίκος είχε βαθιά την αίσθηση της δικαιοσύνης και έντονη κοινωνική συνείδηση. Τον διέκρινε επίσης η αίσθηση του καθήκοντος και μια κατάφαση στη ζωή. Άφησα για το τέλος το άλλο χαρακτηριστικό που τον έκανε να ξεχωρίζει: υπήρξε ο κατ' εξοχήν άνθρωπος της οικογένειας. Προστατευτικός και αφοσιωμένος σύζυγος πάντα, τα τελευταία, δύσκολα χρόνια φρόντισε τη γυναίκα του με συγκινητική αυταπάρνηση. Αληθινά πατρικός με τα παιδιά του (και με τ' ανίψια του), ευτύχησε να δει και να καμαρώσει τέσσερα εγγόνια και μια δισεγγονή. Η στενή σχέση που είχε αναπτύξει με τα παιδιά του φαινόταν στην αγάπη που του είχαν και στην αφοσίωση με την οποία τον φρόντισαν όταν αυτό έγινε αναγκαίο.

Ο Τζώρτζης Κρίκος - ο Νονός μου - ήταν μεγάλος σε ηλικία. Έζησε μια πλέρια ζωή. Δεκτά όλα αυτά. Όμως ο θάνατός του αφήνει ένα δυσαναπλήρωτο κενό.

Κατερίνα Κρίκου-Davis

## Ο στενός φίλος μου Τζώρτζης

***Συνέχεια από σελ. 3***

Για πρώτη φορά στην Ορεινή Δωρίδα ποδοσφαιρικοί αγώνες μεταξύ των ομάδων Κερασιάς και Ψηλού Χωριού και μικτής Ψηλού Χωριού-Κριατσίου με Κερασιά. Ομάδα Κερασιάς: (Αφοί Κρίκου Τόλης-Τζώρτζης, Αλέκος Γρηγορόπουλος, Γιάννης Γκάνος, Αφοί Χαλκιά Κώστας Τζίμης, Αντ. Παπαντωνίου, Αφοί Αλεξόπουλοι Αλέκος-Τριαντάφυλλος, Νίκος Ζούκος).

Με τους αδελφούς Κρίκου είχαμε εμπειρία και της τραχείας βουνίσιας ζωής με την παραμονή των οικογενειών μας επί 8-10 ημέρες στην κορυφή της Ομάλιας όπου τελειώνουν τα έλατα, σε δωμάτια πολυτελείας από σκούπες ελάτου και φτέρες...

Πολύ κοντά ήσαν τα στάλια πολλών τσοπάνηδων (Θεοχαραίοι, Αδρασκελαίοι κ.λ.π.). Την μουσική υπόκρουση την είχαν αναλάβει ιδίως τα βράδια τα κουδούνια και τα κυπρέλια των κοπαδιών και ενδιάμεσα νότες από φλογέρες τσοπάνηδων.

Διαιτολόγιο πολύ πτωχό... (Αρνί στη σούβλα, γάλα - γιαούρτια, τυρί, πατάτες και καλαμπόκια στη χόβολη).

Τα ίδια με την Ομάλια είχαν γίνει 2 φορές και στο ιδιόκτητο λιβάδι Κρίκου πέρα από την Άνω Στύλια. Με την ίδια πολυτέλεια βέβαια στα δωμάτια... και στη πτωχή διατροφή...

Ο Τζώρτζης σε κάθε επίσκεψη του για 2-3 εβδομάδες από την Αμερική στην Ελλάδα θ΄ αφιέρωνε οπωσδήποτε 2-3 ημέρες να κατεβούμε στην Κερασιά. Ήθελε να περπατήσει στην κεντρική λεωφόρο από πλατείαΜοσχόρεμα...μέχρι τις Αγκορτσιές να επισκεφθεί την Μπούκουρη, Αι-Γιάννη, Πάδη, και να ακούσει όπως έλεγε κανά Γκάρισμα Γαϊδουριού. Επίσης επιζητούσε να συναντήσει τους επιζώντες γερόντους του χωριού να στοχαστεί και ν' αναπολήσει τα παλιά, τις πλάκες και τα καλαμπούρια με προεξάρχοντα τον εξάδελφό του Περικλή Χαλκιά.

Καλό ταξίδι αγαπημένε και αξέχαστε Τζώρτζη, με τις ευχές των Κερασιωτών που πάντα θα σ' ενθυμούνται...

***Αντώνης Παπαντωνίου***

## Στις μέρες μας, το ενδιαφέρον για το χωριό μας τείνει δυστυχώς να εκμηδενιστεί

*Συνέχεια από σελ. 1*

φτάσαμε σε σημείο, το Ταμείο του Συλλόγου να αδυνατεί να διαθέσει το μικροποσό για την κυκλοφορία της εφημερίδας.

**Παράδειγμα δεύτερο:**

Ο ξενώνας, για τον οποίο έγινε λόγος πιο πάνω και ο οποίος εξυπηρέτησε για τρεις 10ετίες ένα μεγάλο αριθμό Κερασιωτών και φίλων του χωριού, αφέθηκε στη φθορά του χρόνου, χωρίς την απαιτούμενη φροντίδα. Τα τελευταία μάλιστα 4-5 χρόνια έπαψε και να λειτουργεί.

Ακόμα, εξασφαλίσαμε για το Σύλλογο το παρακείμενο παραδοσιακό σπίτι, το Μυλωνέικο (το μισό παρακαλέσαμε τους αδελφούς Χαλκιά στην Αμερική και το χάρισαν στο Σύλλογο, και το άλλο μισό το αγοράσαμε με έρανο μεταξύ μας), με σκοπό, ο υπάρχων ξενώνας με το Μυλωνέικο να αποτελέσουν μια άρτια αγροτουριστική μονάδα που θα έδινε ζωή στο χωριό. Κάποια στιγμή βρέθηκε ο ανάδοχος υλοποίησης του έργου, αλλά, όπως είναι γνωστό, η λύση αυτή τελικά αδικαιολόγητα παρεμποδίστηκε.

Πριν από ένα και μισό χρόνο, και ενώ είχε αποφασιστεί η μεταβίβαση των δύο οικοδομημάτων στο Δήμο Δωρίδας με σκοπό την αξιοποίησή τους από το Δήμο, έγινε ευτυχής παρέμβαση από την πλευρά του συγχωριανού μας Βασίλη Αλεξόπουλου, ο οποίος δήλωσε ότι είναι πρόθυμος να χρηματοδοτήσει την ανακαίνιση του ξενώνα, στη μνήμη του πατέρα του αείμνηστου Παπα-Γιώργη. Η άξια κάθε επαίνου αυτή δωρεά έχει για το χωριό μας διττή αξία, γιατί λύνει το πρόβλημα του ξενώνα και συγχρόνως τιμά τη μνήμη μιας πνευματικής προσωπικότητας, ενός δασκάλου και ιερέως, ο οποίος υπηρέτησε και τα δύο αυτά λειτουργήματα στο ύψος της σπουδαιότητάς του.

Όμως, παραδόξως δε δόθηκε στο θέμα καμιά συνέχεια. Πέρασε από τότε πάνω από ένας χρόνος. Δεν θα έπρεπε τόσο το Δ.Σ του Συλλόγου όσο και το τοπικό κλιμάκιο της Τ.Α. του χωριού να σπεύσουν να συγχαρούν και να ευχαριστήσουν τους αδελφούς Αλεξόπουλους για τη σημαντική αυτή δωρεά και να δρομολογήσουν μαζί τους την υλοποίηση του έργου; Ο απλός χαρακτηρισμός «αδιαφορία» είναι επιεικής. Αν τα οικοδομήματα αυτά αφεθούν στον κατήφορο της φθοράς τους, θα καταλήξουν σε θλιβερά χαλάσματα. Το Μυλωνέικο είναι έτοιμο να καταρρεύσει και να μεταβληθεί σε σωρό από πέτρες. Αντικρύζοντας τα χαλάσματα αυτά οι επίγονοι θα μας αναθεματίζουν.

Ο ισχυρισμός ότι η κατάσταση αυτή οφείλεται στο γεγονός ότι το μεγάλο ποσοστό των συγχωριανών μας που είχαν άμεσες εμπειρίες από το χωριό, κατά συνέπεια και ενδιαφέρον για τα θέματά του, λόγω ηλικίας, έχουν εγκαταλείψει τον κόσμο αυτόν δεν ισχύει ή ισχύει σε πολύ μικρό βαθμό. Ο σύλλογός μας ήταν ο πρώτος που ιδρύθηκε στα χωριά της Ορεινής Δωρίδας και για πολλά χρόνια ήταν ο πιο δραστήριος. Σήμερα υπάρχουν σύλλογοι στην περιοχή μας, όπως της Πενταγιούς του Κροκυλείου κ.ά., οι οποίοι όχι μόνο δεν συρρικνώνονται, αλλά αντίθετα, στο πέρασμα του χρόνου αναπτύσσονται ολοένα και περισσότερο, με οργάνωση πολύ αξιόλογων συνεδρίων και πολιτισμικών εκδηλώσεων. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι στις δραστηριότητές τους έβαζαν και βάζουν μπροστά τους νέους. Έτσι το δυναμικό των μελών και των στελεχών τους εξακολουθητικά ανανεώνεται, δραστηριοποιείται και δημιουργεί.

Εμείς αυτό το παραμελήσαμε. Κι αυτό δε ζημιώνει μόνο το χωριό, αλλά από πολλές απόψεις και τους ίδιους τους νέους. Στις μέρες μας η προσπάθεια να δημιουργήσουμε συνθήκες που θα ενθάρρυναν όσο γίνεται περισσότερα μέλη από τις νεότερες γενιές Κερασιωτών να συνδεθούν με το χωριό, πρέπει να αποτελέσει κύριο μέλημα του Συλλόγου. Είναι μια προσπάθεια την οποία πρέπει να συνδράμουμε όλοι. Προσωπικά έχω κάμει και στο παρελθόν επανειλημμένες εκκλήσεις για το θέμα αυτό στην εφημερίδα μας. Στη συνέχεια παραθέτω απόσπασμα από σχετικό κείμενό μου που δημοσιεύτηκε στην «Κερασιά» του Α' τριμήνου 2016.

**Το απόσπασμα:**

*[.....] «Τώρα ας μου επιτραπεί, ως ο γεροντότερος, νομίζω, του χωριού, να κάνω ή μάλλον να επαναλάβω την έκκληση για κάποιο πολύ σημαντικό -κατά την κρίση μου- θέμα, για το οποίο έχω κάμει λόγο κι άλλες φορές στην εφημερίδα μας.* ***Είναι η έκκληση να συμβάλουμε στη σύνδεση των νεότερων γενιών Κερασιωτών μεταξύ τους και με το χωριό****. Με το «νεότερους» εννοώ αυτούς που είναι γύρω στο 40 χρόνων και κάτω. Να συνδεθούν με το χωριό όχι για το κέφι μας, αλλά γιατί πιστεύω ότι κι αυτοί, τελικά, θα το εκτιμήσουν και θα το απολαύσουν. Δε μιλάμε βέβαια να κάνουν εκεί τις διακοπές τους, όπως γινόταν με εμάς στα χρόνια τα παλιά. Τότε και οι κάτοικοι των παραθαλάσσιων περιοχών ανέβαιναν για παραθερισμό στα ορεινά χωριά. Τώρα η ζωή έχει πολύ αλλάξει. Τα ορεινά χωριά μπορεί να διατηρούν την ομορφιά της φύσης στις βουνοπλαγιές που είναι σκαρφαλωμένα, αλλά κοινωνικά έχουν ερημωθεί. Ενώ οι παραλίες δεν είναι μόνο όμορφες, αλλά, επιπλέον, προσφέρονται για κολύμπι, σφύζουν από ζωή και διαθέτουν όλα τα αγαθά της ευμάρειας, τα οποία ιδιαίτερα τιμούμε οι νεοέλληνες. Στις παραλίες άλλωστε και οι ηλικιωμένοι Κερασιώτες κάνουμε συνήθως τις διακοπές μας, και για τους ίδιους λόγους. Πόσο μάλλον οι νέοι που έχουν συνηθίσει και απολαμβάνουν τις παραθαλάσσιες περιοχές από μικρά παιδιά. Αρκετοί άλλωστε Κερασιώτες διατηρούν και εξοχικά εκεί.*

*Όμως, όπως εμείς, δηλαδή οι μεγάλοι στην ηλικία, απολαμβάνουμε μικρο-διακοπές ή επισκέψεις στο χωριό, έτσι και οι νεότεροι που έχουν ξεκόψει απ' αυτό μπορούν κι αυτοί να απολαύσουν τις χάρες του, μάλιστα περισσότερο από εμάς, εάν υλοποιηθεί η πρόταση που εισηγούμαι:*

*» Προτείνω, το νέο Δ.Σ. του Συλλόγου να συστήσει και να βοηθήσει την οργάνωση, στα πλαίσια του Συλλόγου, ενός* ***«Ομίλου Νέων Κερασιωτών»****. Τα πρώτα μέλη του μπορεί να είναι τα νεότερα μέλη του Δ.Σ. του Συλλόγου. Αυτά να αναζητήσουν και άλλους δραστήριους νέους και νέες Κερασιώτικης καταγωγής και να συγκροτήσουν άτυπα μια ολιγομελή επιτροπή, υπό την αιγίδα του Δ.Σ. του Συλλόγου. Δε χρειάζεται επίσημο σωματείο με καταστατικό κλπ. Η ομάδα αυτή ή το Δ.Σ. του Συλλόγου να απευθυνθεί με μια επιστολή σε όλους τους νέους και νέες Κερασιώτες (γύρω στο 40 ετών και κάτω) με την πρόσκληση, να συνδεθούν με τον Όμιλο. Όταν δηλώσουν κάμποσοι, θα μπορούν να προσέλθουν σε μια συνάντηση (άτυπη συνέλευση) και να αναδείξουν μια Επιτροπή συντονισμού των δραστηριοτήτων του Ομίλου.*

*» Στα πλαίσια του Ομίλου να οργανώνουν οι νέες και οι νέοι τις δικές τους δραστηριότητες, όπως: συναντήσεις συν-διασκέδασης (χορού) στην Αθήνα, εκδρομές σε διάφορα μέρη της χώρας και, φυσικά, οργανωμένες επισκέψεις στο χωριό: την άνοιξη που οργιάζει η ομορφιά της φύσης, το χειμώνα με τα χιόνια, το καλοκαίρι με επισκέψεις σε όμορφες περιοχές με τα κρύα νερά για πικ-νικ. Στα χρόνια μας, τον Αύγουστο, κατασκηνώναμε ομαδικά για λίγες μέρες στις βουνοκορφές της Ομάλιας και της Στύλιας. Στεγαζόμασταν κάτω από τα έλατα και κοιμόμασταν πάνω σε παχύ στρώμα φτέρης, ενώ τα βράδια, με το αυγουστιάτικο φεγγάρι να λούζει και να μαγεύει την όμορφη φύση, τραγουδούσαμε, χορεύαμε και διασκεδάζαμε.*

*» Με διάφορες συναντήσεις και εκδηλώσεις της προτίμησής τους, οι νέοι Κερασιώτες θα γνωριστούν μεταξύ τους, θα διαπιστώσουν οι περισσότεροι -σχεδόν όλοι- ότι έχουν κάποια μακρινή ή κοντινή συγγένεια. Και βέβαια θα βιώνουν την αίσθηση του κοινού δεσμού, που συνθέτουν οι κοινές ρίζες των γονιών και των προγόνων τους.. Μπορεί να συνάψουν στενότερες φιλίες, καθώς επίσης αμοιβαία διευκολυντικές σχέσεις με Κερασιώτες επαγγελματίες.*

*» Οι εκδηλώσεις να είναι οικονομικά προσιτές, για να μη μπαίνουν εμπόδιο στη συμμετοχή. Κατά τις επισκέψεις τους στο χωριό, το μαγαζί θα διευκολύνει τις όποιες ανάγκες εστίασης και εφοδίων, ενώ ο ξενώνας θα διευκολύνει όποιους επιθυμούν να καταλύσουν εκεί, και θα βολέψει φιλοξενούμενους νέους και νέες που δεν κατάγονται από την Κερασιά».*

## ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΙΕΡΕΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

**Αγαπητοί μου Αδελφοί**

Για μια φορά ακόμη θα έρθουμε μπροστά στο μεγάλο μυστήριο της Πίστεως μας, την Γέννηση του Θεανθρώπου Κυρίου.

Γράφει ο Μέγας Απόστολος των εθνών Παύλος: «και ομολογουμένως μέγα εστί το της ευσεβείας μυστήριον, Θεός εφανερώθη εν σαρκί...» (Α΄ Τιμ. 3,16)

Σας μεταφέρω την ευλογία και τις ευχές για Καλά και Ευτυχισμένα Χριστούγεννα, Καλή και Ευλογημένη Χρονιά από τον Ποιμενάρχη μας Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Φωκίδος Κον ΘΕΟΚΤΗΣΤΟ. Μέσα από αυτά τα χαρμόσυνα νέα της ενανθρωπίσεως του Θεού Λόγου, (την γέννηση του Χριστού μας), θέλω να σας μεταφέρω την αγωνία μου, για το σοβαρό και επείγον πρόβλημα της πλατείας του Αγίου Γεωργίου. Νομίζω οι περισσότεροι το γνωρίζετε. Θέλω να σας καταστήσω όλους κοινωνούς της ζημιάς που εχει υποστεί το τμήμα της μάνδρας στην πλατεία μεταξύ του ξενώνα και του κτιρίου του Συλλόγου (πρώην οικία Μυλωνέϊκη). Η σοβαρότητα του προβλήματος απαιτεί την ανακατασκευή της μάντρας και πρέπει να γίνει το συντομότερο δυνατόν (θα έλεγα χθες). Εντός του Ιερού Ναού άρχισε να μεγαλώνει το άνοιγμα (το ρήγμα) του δαπέδου καθώς διολισθαίνει η πλευρά της Εκκλησίας προς το μέρος της μάνδρας.

Για το λόγο αυτό ζήτησα τη βοήθεια του Συλλόγου. Επειδή η οικονομική κατάσταση του Συλλόγου είναι πάρα πολύ άσχημη και δεν υπάρχουν χρήματα να διατεθούν για το σκοπό αυτό ούτε από το Σύλλογο καθώς επίσης και από την Εκκλησία, καταλήξαμε στο να ζητήσουμε την άμεση χρηματική βοήθεια όλων των χωριανών, αλλά και των αδελφών μας που βρίσκονται στο εξωτερικό, ώστε να αποκατασταθεί η ζημιά. Η πρόταση μου προς τον Σύλλογο ήταν να συσταθεί μια πενταμελής ή και επταμελής επιτροπή για την σωστή διαχείριση των χρημάτων που θα συγκεντρωθούν **για το σκοπό αυτόν και μόνο**, για να διασφαλιστεί εάν θέλετε και το αδιάβλητο. Πρέπει να κινητοποιηθούμε όλοι, όχι μόνο οι της οικογενείας μας, αλλά και των συγγενών μας, φίλων κ.λ.π. και όπως είπα πιο πάνω των δικών μας ανθρώπων που ζουν στο εξωτερικό.

**Και μια τελευταία υπενθύμιση.** Το ως άνω πρόβλημα που προσπαθούμε να αντιμετωπίσουμε οφείλεται κατά κύριο λόγο στο οτι τα νερά των βροχών τα οποία ξεκινούν από την κορυφή του χωριού δεν μπαίνουν στα αυλάκια και στο ότι τα κεφαλάρια δεν λειτουργούν· που έχει ως συνέπεια τα νερά να καταλήγουν στο κέντρο, στην Εκκλησία και στις οικίες. Αν δεν διευθετηθούν σε μερικά χρόνια θα έχουμε πάλι το ίδιο ή και χειρότερο πρόβλημα στην πλατεία, στην μάντρα και στην Εκκλησία.

*Σας εύχομαι καλά Χριστούγεννα, η ενσάρκωση του Θεανθρώπου Κυρίου μας να σας χαρίζει υγεία, αγάπη, ευτυχία και σε ολόκληρο το κόσμο την ειρήνη και την ευδοκία του.*

***Ο Ιερέας Γεώργιος Χαρονικολάου***

# ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

## ΓΑΜΟΙ

Στις 19 Ιουλίου και στον Ιερό Ναό Αγίας Μαρίνας Εκάλης, τελέστηκε με λαμπρότητα ο γάμος του **Βασίλη Ελευθερόπουλου** και της χαριτωμένης **Κων/νας Σιάμπαλη**. Μετά το Μυστήριο, ακολούθησε επίσημη δεξίωση στο υπέροχο κτήμα «JOCKEY» της Βαρυμπόμπης, προς τιμήν των εκλεκτών προσκεκλημένων των νεονύμφων και των οικογενειών τους.

Η Εφημερίδα μας, διερμηνεύουσα τα ειλικρινή αισθήματα αγάπης και εκτίμησης όλων των Κερασιωτών προς το ταιριαστό νεανικό ζευγάρι, του εκφράζει τις πιο θερμές ευχές για ένα βίο ανέφελο, δημιουργικό, γεμάτο υγεία και ευτυχία!

Επίσης, στον ευτυχή, αγαπητό μας συγχωριανό και πατέρα του γαμβρού, **Γιώργο** καθώς και στην εκλεκτή σύζυγό του **Ασημίνα**, ευχόμαστε από καρδιάς, να αξιωθούν σύντομα, να κρατήσουν στην αγκαλιά τους το πρώτο τους εγγονάκι...

## ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

*Καρπός αγάπης και έρωτα, Γλυκό σαν καραμέλα,*
*Σαν περιστέρι ήρεμο, Με ένα βλέμμα τρέλα.*
*Να είναι γερή σαν σίδερο, Να είναι ευλογημένη,*
*Και πάντοτε καλότυχη, Και τρισευτυχισμένη!!!*
***Να σας ζήσει η κορούλα σας!!!***

Πολλές Ευχές για τους γονείς **Σωκράτη Ράπτη** και **Ιωάννα Σιντορη** που απέκτησαν ένα υγιέστατο κοριτσάκι, στις 5-9-2016, στο Αρεταίειο Νοσοκομείο Αθηνών!!! Και σύντομα στην πλατεία της Κερασιάς.

Να αυξανόμαστε και να σκορπάμε χαμόγελα και γλυκές φωνές!!!

## Προσφορές και εισχύσεις

### Εις μνήμην

Στη μνήμη του πολυαγαπημένου τους νονού και θείου **Τζώρτζη Αλεξ. Κρίκου** οι: Κατερίνα Κρίκου-Davis, Αλεξάνδρα Κρίκου και Richard Hooper, Ελένη Χόππερ προσφέρουν.....300,00 €

Στη μνήμη του **Γεωργίου (Τζώρτζη) Αλεξ. Κρίκου** ο Παπαντωνίου Αντώνης .....150,00 €

Στη μνήμη της **Μαρίας Π. Χάρη** προσφέρουν οι :
Χάρης Κώστας.....200,00 €
Χάρη-Δαμανάκη Κατερίνα.....100,00 €
Χάρη Γιώτα.....50,00 €
Παπαντωνίου Αντώνης .....100,00 €
Παυλέα Σωτηρία .....100,00 €

Στη μνήμη του **Αθανασίου Θεοχάρη** προσφέρουν οι :
Παύλος Αναγνωστόπουλος.....100,00 €
Αλέξανδρος Βιζούρης.....100,00 €
Νικηφόρος Γκάνος.....100,00 €
Γκάνος Κωνσταντίνος του Νικηφ. .....100,00 €

### Για σκοπούς του Συλλόγου

Βρέττας Κωνσταντίνος.....50,00 €
Ράπτη-Μπρούσαλη Διονυσία.....20,00 €
Παπαντωνίου Αντώνης.....100,00 €
Δημάκας Γιάννης.....25,00 €
Δημάκας Αθανάσιος.....25,00 €

### Για την εφημερίδα

Ευαγγελόπουλος Σπύρος.....50,00 €
Χατζηαθανασιάδου-Καλογήρου Τζένη.....20,00 €
Αδρασκέλας Αντώνιος.....20,00 €

Στη μνήμη της **Κούλας Καραδήμα (σύζυγος Γ. Καραδήμα - ιερέα),** η Βασιλική Μπαρμπαγιάννη προσέφερε.....50,00 €

Στη μνήμη της **Λούλας Χάρη και της Μαριάννας Χάρη** Ο Στέλιος και η Ζωή Μακρή προσέφεραν.....50,00 €

## Επιστολές Αναγνωστών

***Από τον Γιάννη Ράπτη λάβαμε την παρακάτω επιστολή την οποία και δημοσιεύουμε.***

Όταν έλεγα και όταν λέω ότι τα παλιά τα χρόνια τα νερά πήγαιναν στα ρέματα εννοούσα και εννοώ· τα όμβρια της Γαϊδουρόραχης, που μαζεύονται στο χωματόδρομο (προς Κόφτρα) και ασφαλτόδρομο (απο Νεκροταφείο) πήγαιναν στα ρέματα, δηλαδή σκατόρεμα και χαλέπιτα· ενώ τώρα διασκορπίζονται - λόγω φερτών υλικών μεγάλου όγκου - και φτάνουν μέχρι το αυλάκι και το δικό μου σπίτι.–

Αυτά προς άρση τυχόν παρεξηγήσεων.–

Γιάννης Ράπτης

## ΘΑΝΑΤΟΙ

### Αθανασιος Θεοχάρης

Δυστυχώς την Κυριακή 15 Μαΐου 2016 το μεσημεράκι σε ηλικία 94 έκλεισαν για πάντα τα ματάκια σου παπουλάκο μου και η ψυχούλα σου βγήκε σαν πουλάκι. Από μικρός πέρασες πολλά φτώχια, κακουχίες αλλά το πολέμησες και τα κατάφερες. Υπήρξες καλός σύζυγος, πατέρας, πεθερός και παππούς με την γιαγιά περάσατε αρκετές δυσκολίες, ταλαιπωρίες, στεναχώριες όπου σταθήκατε σαν ζευγάρι αγαπημένο και μονιασμένο. Περάσατε και ευχαρίστα και δυσάρεστα γεγονότα μαζί αλλά πάντα στήριζε ο ένας τον άλλον. Δημιουργήσατε σε δύσκολους καιρούς μια σωστή και αγαπημένοι οικογένεια, που όλοι συγγενείς, συγχωριανοί, φίλοι σας είχαν να το λένε και αυτό είναι ένα παράδειγμα προς εμάς τα εγγόνια σας. Κάνατε μεγάλο αγώνα να στηρίξετε την οικογένεια δουλεύοντας στην κτηνοτροφία, στα χωράφια ώστε να μην σας στερηθεί τίποτα... Παντρέψατε τα παιδιά σας, δημιούργησαν σωστές οικογένειες παραδειγματίζοντας από εσάς αποκτήσατε εγγόνια, παντρέψατε εγγόνια, είδατε δισέγγονα και αυτό σας πρόσφερε περισσότερη χαρά.

Παπουλάκο μου ήσουνα το καλύτερο φιλαράκι μου, σε είχα πρώτα φιλαράκι και έπειτα παππού, σε φώναζα μικρή θυμάμαι πατέρα, σε εμπιστευόμουνα για ότι και να μου έλεγες, με συμβούλευες κάθε εβδομάδα είχαμε αλληλογραφία, μας έλεγες ιστορίες, μας μάθαινες γεωγραφία, μας έλεγες τις δικές σου γνώσεις όπου και από εσένα μάθαμε κάθε φορά που ερχόμασταν, μας μάθαινες την προπαίδεια, μας έστελνες στα πρόβατα, σε βοηθούσαμε να μαζεύεις το γάλα, μας έπαιζες, σου έλεγα μικρή παππού είσαι τατιός δεν θα ξεχάσω τις κολοτούμπες που κάναμε μαζί, την γυμναστική. Κάθε φορά που ψήναμε αρνί το βράδυ μαζευόμασταν γύρω γύρω και παίζαμε τον βεζίρη. Θα μας μείνουν οι καλύτερες αναμνήσεις που περάσαμε μαζί. Ήσουν λεβέντης καλοσυνάτος άνθρωπος πάντα με χαμόγελο δεν πείραξες ποτέ κανέναν βοηθούσες όλων των κόσμο.

Πάντα σε κάθε γιορτές Χριστούγεννα, Πάσχα, στην γιορτή σου μαζευόμασταν όλα τα παιδιά σου, τα εγγόνια σου, ψήναμε, τραγουδάγαμε όλοι μαζί, χορεύαμε, περνούσαμε ωραίες οικογενειακές στιγμές. Κάθε χρόνο το καλοκαίρι πηγαίναμε στο χωριό στην Κερασιά και πάντα της Παναγίας ξεκινούσαμε το πανηγύρι εμείς οι Θεοχαρέοι με πρωτοστάτη στο χορό εσένα, έδινες την παραγγελία σου το "Παιδία γιατί είστε ανάλλαγα" όπου μας έλεγες ότι ήταν τραγούδι με νόημα και το επόμενο τραγούδι "Θα χορέψεις γέρο" μας κρατούσες όλους μικρούς μεγάλους.

Ήσουν 94 χρόνων και δεν σου φαινόταν.... Ακόμα και τώρα το τελευταίο καιρό είχες ταλαιπωρηθεί αλλά δεν φαινόταν, ποτέ δεν είπες "ωχ πονάω", πάντα γενναίος ήσουνα και θα είσαι για εμάς.... Με το επεισόδιο που είχες πάθει, μας ειδοποιούσες ότι θα φύγεις, αλλά εμείς προσπαθούσαμε να σε βοηθήσουμε να επανέλθεις, σε επαναφέραμε αλλά για λίγες μέρες δυστυχώς ίσως ήθελες να ξεκουραστείς αλλά τι να κάνουμε έτσι είναι η ζωή ένας κύκλος από την γέννηση στο θάνατο..... Θυμάμαι από χρόνια με προετοίμαζες και μου έλεγες κανείς δεν μένει εδώ περαστικοί είμαστε όλοι μας και σου έλεγα παππού ας αλλάξουμε κουβέντα.....

Η επιθυμία σου πραγματοποιήθηκε είχες πει στο πατερά μου να φτιάξει το τελευταίο σπίτι σου το έφτιαξε όπου και σε πήγε της 16/05/2016 εκεί να αγναντεύεις τα έλατα και το χωριό σου όπως έλεγες. Να συναντήσεις την παρέα σου, τους γονείς σου, τα αδέρφια σου, όλους τους συγγενείς και φίλους σου .

15/05/2016 η ψυχούλα σου έφυγε σαν πουλάκι και 16/05/2016 πήγες στην τελευταία κατοικία σου στο χωριό σου στην Κερασιά στον Άγιο Αθανάσιο.

Ψέματα μας φαίνεται αλλά δυστυχώς είναι αλήθεια.....

Καλό ταξίδι φιλαράκο και παππούλη μου Θανάση

*Με αγάπη η εγγονή σου*

***Παναγιώτα Θεοχάρη***

### Στη μνήμη της αδερφής μου Μαρίας

Πλήρης ημερών έφυγε η **Μαρία** από τον κόσμο αυτόν.

Είχε από νωρίς συνειδητοποιήσει ως φυσιολογική και αναμενόμενη την κατάληξη αυτή της ζωής και δεν είχε ποτέ καταληφθεί από σχετικές αγωνίες και φόβο. Σ' αυτό συνέβαλε ο χαρακτήρας της, αλλά και η φιλοσοφία της ζωής της: Βαθιά και γνήσια θρησκευόμενη η Μαρία, πίστευε ότι στον κόσμο αυτόν είμαστε περαστικοί. Ότι η υγεία και μακροζωία είναι σημαντικά αγαθά, αλλά αυτό που έχει μεγαλύτερη σημασία είναι, όσο βρισκόμαστε στη ζωή να είμαστε σωστοί άνθρωποι. Κι ότι, όποτε κι αν έρθει η ώρα μας να φύγουμε από τον κόσμο αυτόν, να είμαστε έτοιμοι για το πέρασμα στον άλλο κόσμο, όπου –κατά τη χριστιανική ομολογία- «δεν υπάρχει καμιά λύπη ή στεναγμός, αλλά ζωή ατελεύτητη». Οι πεποιθήσεις της αυτές, όπως και ο τρόπος ζωής της σύμφωνα με αυτές, δεν έδειχναν να οφείλονται σε φτηνούς υπολογισμούς να εξασφαλίσει το πέρασμα στην ξέφωτη πλευρά του άλλου κόσμου. Οφείλονταν στην ακεραιότητα του ψυχισμού της. Βέβαια η πίστη της αυτή την όπλιζε με την ελπίδα και τη δύναμη να ξεπεράσει τις δυσκολίες της ζωής της που δεν ήταν και λίγες.

Η Μαρία γεννήθηκε με σοβαρή αναπηρία στο πόδι της που έκανε την κίνηση και τη δραστηριότητά της επίπονη. Υποβλήθηκε σε επανειλημμένες χειρουργικές επεμβάσεις, αλλά χωρίς αποτέλεσμα. Οι οικογενειακές ανάγκες, εξάλλου, και το φιλότιμό της την υποχρέωσαν σε όλη της τη ζωή, να εργάζεται πέρα από τις αντοχές των περιορισμένων δυνατοτήτων της. Ήρθε νωρίς από το χωριό στην Αθήνα, όπου είχαμε ξενιτευτεί και τα τρία αγόρια αδέρφια της οικογένειάς μας. Η Μαρία, παράλληλα προς την πολύωρη εργασία της, ως μαθητευόμενη σε εργαστήριο μοδιστρικής, είχε επιφορτιστεί και με όλες τις δουλειές του νέου νοικοκυριού μας: μαγείρεμα, πλύσιμο και σιδέρωμα των ρούχων κλπ. Έτσι συνέχισε και τα μετέπειτα χρόνια της ζωής της, μέσα στην αριθμητικά επαυξημένη πλέον οικογένεια.

Και σαν να μην έφτανε ο μόχθος της αυτός, η Μαρία ξέκλεβε χρόνο για να συμπαρασταθεί σε κοντινούς συνανθρώπους της ασθενείς και ενδεείς που γνώριζε πως το είχαν ανάγκη. Μαζί μας θα την θυμούνται με ευγνωμοσύνη και εκείνοι.

***Κώστας Χάρης***

### Πρεσβυτέρα Βασιλική Καραδήμα

Η **Βασιλική Καραδήμα** το γένος Περικλή Χαλκιά, γεννήθηκε το 1935 και μεγάλωσε στην Κερασιά, όπου από μικρό παιδί βοηθούσε τους γονείς της σε διάφορες αγροτικές δουλειές.

Παντρεύτηκε τον **Γ. Καραδήμα** και απέκτησαν μαζί 3 κόρες. Την **Μαρία, την Μάνθα και την Θεοδώρα**. Όταν γεννήθηκε το τρίτο παιδί ο σύζυγος της χειροτονήθηκε Ιερέας για να ικανοποιήσει τις ανάγκες του χωριού του, της Κερασιάς, και η Βασιλική ως πρεσβυτέρα στάθηκε αντάξια στο πλευρό του. Ευτύχησαν να δούν τις κόρες τους παντρεμένες και να τους χαρίζουν 4 εγγόνια, τον **Παναγώτη, τον Βασίλη, τον Γιώργο και την Κατερίνα**, όπου και χαίρονταν που τα έβλεπαν να μεγαλώνουν σωστά.

Η Βασιλική ήταν το αγαπημένο παιδί της Κερασιάς. Πρόσφερε την βοήθεια της σε όποιον την χρειάστηκε. Πριν από 4 χρόνια έχασε τον σύντροφό της με τον οποίο έζησαν μαζί 50 χρόνια και αυτό της στοίχησε πολύ. Δεν μπόρεσε να πιστέψει ότι έχασε το στήριγμά της που μαζί βαδίζανε τόσα χρόνια στα δύσκολα και στα εύκολα της ζωής. Έτσι στις 24 Ιουλίου του 2016 ήρθε η ώρα να αφήσει την όμορφη Κερασιά και να πάει πλάι στον σύζυγό της για να μας βλέπουν μαζί από εκεί ψηλά.

*Ας είναι ελαφρύ το χώμα που σας σκεπάζει.*

***Οι κόρες σας Μαρία, Μάνθα και Θεοδώρα.***

## Αθλητικοί Αγώνες «Φαρμάκεια» Απονομή Μεταλλίων

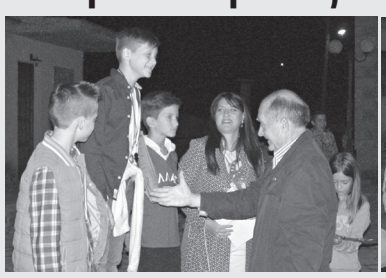

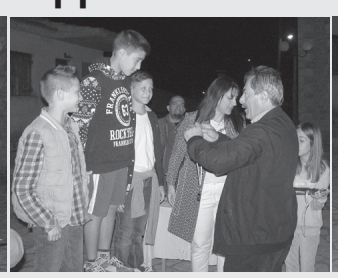

**Ταχύτητας 50 μέτρα**
1 Μαρία Παλασκώνη
2 Αγγελική Μπουλουγούρη
3 Κωνσταντίνα Παρμαξίζογλου

**Ταχύτητας 100 μέτρα**
1 Παναγιώτης Γιαλαμάς
2 Άρτεμις Ξένου
3 Γιώργος Γιαλαμάς

**Ταχύτητας 150 μέτρα**
1 Παναγιώτης Δημητρούκας
2 Λάζαρος Σάββας
3 Αγησίλαος Σάββας

**Αντοχής 500 μέτρα**
1 Μάριος Τζαβάρας
2 Γιάννης Ράπτης
3 Βίκτωρ Ράπτης

**Τσουβαλοδρομία**
Ράπτης Βίκτωρ
Ράπτης Ιωάννης
Στρούμπος Άγγελος
Άρτεμις Ξένου
Παναγιώτης Δημητρούκας
Λάζαρος Σάββας
Αγησίλαος Σάββας
Μάριος Τζαβάρας
Γιώργος Γιαλαμάς